

מה מקווה, רק נוגע אחד בשני – מטהר את הטמאים! ככה הקדוש ברוך הוא – אתה רק נוגע בו, אתה נהיה טהור! אחר כך אתה יכול לשים פקק, אין בעיה.

”מה מקווה מטהר את הטמאים” – רק נגיעה של השקה אחת, הכל טהור! ככה מי שנוגע בבורא עולם פעם אחת – כבר נהיה טהור!

זה מה שחז”ל באו להגיד. כי אנחנו חושבים ”בטח הקב”ה צריך לעשות הרבה בשביל לטהר אותי” חז”ל מגלים לך, לא, אל תתבלבל! כמו שמקווה מטהר את הטמאים, ככה הקדוש ברוך הוא מטהר את ישראל! רק התקרבות אחת, זה כבר מספיק.

סיפור נוסף – כוחה של מצווה אחת

סיפר הרב שניאור קוטלר: ”יום אחד נסעתי, הגעתי לרב אפרים גרינבלט בעל שו”ת ’רבבות אפרים’. הגעתי למקום, אמרתי לו: ’רבי, אני ראש ישיבת לייקווד, אני צריך לאסוף כספים לשייבה. הישיבה נכנסה לגירעון גדול. תעזור לי! אם אתה יכול לבוא איתי לכל מיני עשירים לאסוף כסף’.

’לאיפה אתה מתכנן ללכת?’. הראיתי לו את הרשימה.

אומר לי הרב בעל שו”ת ’רבבות אפרים’: ’לא, לא! לעשיר הזה, הופמן הזה, אתה לא הולך אליו! זה לא נותן דולר אחד לבחורי ישיבות! שונא דתיים! תגיד לו כדורגל – הוא תורם. תגיד לו הכל – רק תגיד לו בחורי ישיבות, הוא לא מוכן לתרום דולר אחד!’

אומר לי הרב שניאור קוטלר: ’אליו אני רוצה ללכת! אליו אני רוצה ללכת! ואני רוצה שתבוא איתי’.

הרב בעל שו”ת ’רבבות אפרים’ התקשר אליו: ’תשמע, נמצא אצלי ראש ישיבת לייקווד, הוא רוצה לבוא אליך לדבר איתך’.

’תגיד לו שאני יכול לשמוע אותו, אין לי בעיה, אבל הוא לא יראה ממני דולר לשייבה!’ ’נכון, אני אמרתי לו את זה, והוא אמר שהוא בכל זאת מוכן להגיע אליך’.

’טוב, שיבוא’.

באתי אליו, נכנסתי אליו. איך שנכנסתי, הוא אומר לי: ’כבוד הרב, יש לי שאלה: איפה אלוקים היה בשואה? אלוקים הרג את אבא שלי, את אמא שלי, את האחים שלי, את האחיות שלי! איפה הוא היה בשואה?’

אמר לי הרב שניאור קוטלר: ’תגיד לי, ואתה ניצלת?’. ’כן’. ’איפה אלוקים היה בשואה שהציל אותך? למה את זה אתה לא שואל? למה אתה שואל רק מה שחסר לך? למה אתה לא שואל על מה שיש לך? את זה אתה לא שואל! אלוקים היה בשואה והציל אותך! הנה, תראה!’

אתה שואל למה אתה עשיר ולמה מלא אנשים עניים? איפה אלוקים? אני לא מבין! איפה אלוקים? למה אלוקים לא מחלק את הכסף שלך בין מלא אנשים? למה רק לך יש מלא כסף והרבה אין להם? איפה אלוקים בתמונה?”

ישב איתו, דיבר איתו שעות על אמונה וביטחון.

אחר כך אומר לי הרב שניאור קוטלר – ”תשמע, אני בשעתיים האלו יכולתי ללכת לאסוף לפחות כמה מיליונים. ובאתי לפה לדבר איתך על אמונה – שיהיה לך זכות לתרום משהו לשייבה”.

אמר לי: ’בן אדם, שכנעת אותי!’. הלך, הביא פנקס צ’קים, רשם צ’ק – \$50.50 דולר! זה הצ’ק שהוא רשם. לקח את הצ’ק ויצא.

בעל שו”ת רבבות אפרים’ אומר לרב שניאור קוטלר: ”אין לך מה לעשות! שעתיים לבזבז על הבן אדם הזה בשביל 50 דולר! יכולנו כבר לעשות מיליונים!”

אמר לי הרב קוטלר – אתה צודק, אבל אני אספר לך – כשפרצה השואה, רבי אהרן קוטלר היה אחראי על הישיבה. הוא בא לבחורים של הישיבה ואמר להם: ’בורחים לרוסיה! פה באירופה אין מה להישאר, צריך לברוח לרוסיה!’

והרב אהרן קוטלר סיפר לי: ’אספתי את הבחורים, אספתי תרומות מאנשים, ויצאנו כולנו לכיוון רוסיה דרך פולין, הגענו לפולין – משם יוצאים לרוסיה’.

הגענו ממש לגבול. אני אומר לבחורים: ’אני מצטער, מהלחץ שהיה לי שכחתי את התפילין שלי בישיבה! אני חייב לחזור לקחת את התפילין! אתם בינתיים תעברו את הגבול, אל תחכו לי’.

’הרב, אתה לא יכול לחזור!’ אמרו לי. ’אתה לא יכול לחזור! סכנת נפשות!’. אמרתי: ’אני חייב לחזור!’.

חזרתי. הבחורים כבר עברו את הגבול, ניצלו. ואני חזרתי, הלכתי, מצאתי את התפילין וחזרתי בחזרה. אבל כבר לא הייתי יכול לעבור את הגבול.

איפה אני אתאכסן? איפה אני אשן בלילה? עברתי בין הבתים, ראיתי בית עם מזוזה. אמרתי: ’פה מזוזה – יש פה איזה יהודי’ דפקתי בדלת: ’אפשר לישון אצלך בלילה?’. ’כן, אתה יכול לישון בלילה’.

הלכתי לישון. התעוררתי בבוקר, אין איפה להתפלל, התפללתי ביחידות – והנחתי תפילין. שואל אותי היהודי: ’תגיד לי, מה זה הדבר הזה על הראש שלך?’. אמרתי לו: ’מה, אתה יהודי?’. ’כן, אני יהודי, ’אתה לא יודע מה זה?’. הסברתי לו: ’זה תפילין’. ’מה יש בזה?’. הסברתי לו הכל.

’אתה רוצה להניח תפילין?’. ’כן, אני רוצה להניח’.

הנחתי לו תפילין, אמרתי לו: ’תקרא קריאת שמע’. והוא קרא קריאת שמע”.

[כל זה מספר הרב אהרן קוטלר לבן שלו רבי שניאור קוטלר].

”בבוקר הוא נתן לי משהו לאכול – אכלתי פירות וירקות אצלו – ויצאתי. עברתי את

הגבול, הגעתי לבחורי הישיבה. משם התארגנו, עם הזמן הגענו לארצות הברית וניצלנו ברוך ה’.

עשרים שנה עברו. לילה אחד, אני חולם את הבן אדם הזה, והאדם הזה אומר לי: ’הרב! הגעתי למעלה לשמיים. הייתי ערום! אין לי כלום! לא ידעתי לא שבת, לא יום כיפור, לא סוכות, לא פסח – כלום! כלום! לא ידעתי!’

אמר לי: הגיהנום שלך כמעט לא ייגמר... אבל יבוא יום, ייגמר הגיהנום – כי גיהנום נגמר פעם אחת. ואחר כך תקבל שכר על המצווה האחת שעשית בחיים שלך – שהנחת תפילין!

אמר לי שעל הנחת תפילין שהנחתי פעם אחת, השכר הוא נצח נצחים! לא נגמר לעולם! תודה רבה, הרב, שזיכתי אותי פעם אחת במצווה!”

ככה מספר רבי אהרן קוטלר.

אומר הרב שניאור קוטלר לבעל שו”ת רבבות אפרים: ”הבנת למה הלכתי לבן אדם הזה? אני הוצאתי ממנו תרומה של \$50. מה חשבת, שזה נגמר? זה לא נגמר פה! אתה לא יודע מה זה שיהודי עושה מצווה אחת – רצינית שיהיה לו זכות של החזקת תורה! זכות אחת של החזקת תורה! אתה יודע מה אפשר לזכות...”

חנוכה – חומות מגדליי

המהות של חנוכה – לדעת לשמוח בחנוכה ולדעת להחמיר את החומות שיש בחנוכה. ”יוונים נקבצו עלי ופרצו חומות מגדליי”. אולי אתם מכירים את זה. ואני רוצה להגיד לכם – איזה חומות פרצו? איך זה נשמע – איזה חומות הם פרצו היוונים? פתחתי משנה במסכת מידות (פרק ב’ משנה ג’): הם פרצו 13 פרצות בסורג!

מה זה סורג? יש הר הבית, יש אחר כך את בית המקדש, את העזרות. יש עשרה מטר הפרש. שם עושים מעץ – סורגים.

כמה הגובה של הסורגים האלו? עשרה טפחים לפי רבי חיים נאה – 80 סנטימטר. ככה, בגובה של השולחן הזה.

אני לא מבין! עד היום שמעתי ”יוונים פרצו חומות מגדליי” – וואו, איזה חומה! אני דמייתי לעצמי – תשמע, איזה חומה... זה צריך להיות חומה 200 מטר גובה, 700 מטר רוחב – אין איך לפרוץ אותה! והם פרצו! זה גדול!

מה הם פרצו? תשמע – יש איזו מחיצה של עץ, מחיצה של עץ 80 סנטימטר. אני לא מבין בכלל למה לפרוץ! אני הייתי עובר מעליה! למה לפרוץ אותה בכלל? שים רגל מצד שני ואתה עובר! לא, פרצו את החומה הזאת!

13 פרצות פרצו את החומה הזאת! אני לא הבנתי – אני לא הייתי עושה את זה. מה יש לפרוץ כזה דבר? או מורידים אותו לגמרי, או משאירים אותו. אני לא יודע מה.

להר הבית גם גוי יכול להיכנס. עד איפה? עד הסורג. מהסורג – גוי לא יכול להיכנס. גמרנו, זהו. מהסורג – יהודי יכול להיכנס הלאה, גוי לא יכול להיכנס.

את זה היוונים לא רצו לשמוע! בטח! שיהיו סורגים, שישאר! אנחנו נשבור, רק נעשה פרצות – שגם גויים יכולים לעבור!

נו, כשיניצחו החשמונאים את היוונים, מה תיקנו כנגד ה-13 פרצות? 13 השתחויות! אתה יודע מה יעזור לך להבדיל בינך לבין גוי? אם תדע להשתחוות ולהודות לקדוש ברוך הוא!

ולכן אמרו היוונים – ”כתבו לכם על קרן השור שאין לכם חלק באלוקי ישראל!” למה קרן השור? איפה מופיע בחז”ל שאדם שמזיק גוי פטור? הגמ’ בב”ק לח. אומרת – ”שור שֶׁל יִשְׂרָאֵל שֶׁנָּגַח שׁוֹר שֶׁל גּוֹי פְטוֹר” דורשים חז”ל? ”שור רעהו – אמר רחמנא, ולא שור של גוי”.

שם יש הבדלים! בשור! התורה מגלה – יש הבדל בין יהודי לגוי!

והיוונים אמרו: את זה אנחנו לא רוצים שיהיה!

”לא! לא רוצים שיהיה! אנחנו רוצים שיהודי וגוי יהיו אותו דבר! לא יהיה הבדל בינינו!”

חנוכה מלמד אותנו כמה דברים: אחד – מלמד אותנו להודות לקדוש ברוך הוא. כי זה מה שהחשמונאים תיקנו כנגד הפרצות.

דבר שני – חנוכה מלמד אותנו: אין דבר קטן שנאבד! אתה תמכור את החליפה, תקנה את השמן – הנר ידלוק עשר שניות ויכבה. תדע לך שהמצווה הזאת נשארת לנצח! 600 יהודים ניצלו בזכותך רק על הרצון להתחזק! על הרצון שיהודי אחד הניח פעם אחת תפילין – שכר לנצח נצחים!

כל זה חנוכה בא ללמד אותנו – ימי חנוכה ימים גדולים מאוד. וחז”ל מלמדים שלא נזלזל בשום מעשה קטן, שום דבר קטן.

פרסום הנס בנר אחד

אם ראש העיר היה רוצה לעשות פרסומת למפלגה שלו. נו, מה הפרסומת? לוקח נר אחד – מדליק אותו מתחת לעשרה טפחים ליד הבית שלו. זה פרסומת?

אם אני הייתי עושה פרסומת, הייתי מדליק – אתה יודע איזו מדורה? כמו בל”ג בעומר! ככה, משהו ענק כזה! ופרסומת בכל העיר! הייתי מדליק בירח גם כן מדורות כדי שיהיה רעש!

באים חז”ל אומרים לך: ’לא, לא! תדליק פה נר אחד!’ – לפי חז”ל רק נר אחד מספיק. זהו!

חנוכה בא ללמד אותך – אל תזלזל גם באור של נר כזה קטן!

והשם יעזורנו על דבר כבוד שמו, אמן ואמן.